

Дѣлата Божии

„Що да сторимъ, за да работимъ дѣлата Божии“?*)

„Дѣлата Божии“. Смиcълътъ на живота седи въ работата. Думата „работа“ се употрѣбѣва често въ обикновения животъ, дето ѝ се предава обикновено значение. Сжщата дума има и по-високо значение. Въ този смисълъ, подъ понятието „работа“ разбираме всичко възвишено и велико, което човѣкъ може да извърши на земята. На земята по-високо нѣщо отъ работата не сжществува. Само чрезъ работата човѣкъ разбира надеждата, вѣрата и любовта. Ако не работи, той нищо не може да разбере. Разумниятъ свѣтъ си служи съ работата, като единъ отъ съвършенитѣ методи за постижение. Сжществуватъ още два метода, съ които хората постигатъ своитѣ цели: методъ на труда и методъ на мжчението. И двата метода даватъ различни резултати: методътъ на труда е създалъ недоволството, а методътъ на мжчението — инвалидитѣ. Следователно, инвалидитѣ сж хора на мжчението, недоволнитѣ — хора на труда, а здравитѣ, учениитѣ, мждритѣ — хора на всичко възвишено и благородно, хора на работата.

Мнозина търсятъ методъ за работа, запитватъ тукъ-тамъ, какъ да работятъ, но въпрѣки това не могатъ да се домогнатъ до желанното. Защо? Има нѣща, за които не се пита. Трѣбва ли да питате, какъ да обичате, какъ да вѣрвате, какъ да се храните? Тѣзи нѣща сж познати на всички хора. Всѣки човѣкъ знае, какъ трѣбва да обича, какъ да вѣрва, какъ да се храни, какъ да работи. Щомъ човѣкъ задава въпроса „какъ“, това значи, че той има нѣкаква скрита идея. Не само човѣкъ, но и низшитѣ сжщества знаятъ много нѣща. Тѣ се раждатъ съ нѣкои знания. Току-що излупеното пиле знае, какъ трѣбва да яде. Току-що излупеното патенце знае, какъ да плава. И човѣкъ, като пиленцето и патенцето, трѣбва да прилага всичко, което знае, а не да пита, какво да прави и какъ да работи.